

Concert #7

Divendres, 11 de març de 2022, 20 h

La "Petita Rússia" de Txaikovski

Simfònica Sant Cugat

Salvador Brotons director convidat

Patrícia de No flauta

**TEATRE
AUDITORI
SANT CUGAT**

Els Músics de l'Orquestra

Primers Violins

Laia Pujolas Casadevall
(concertino)
Geert Hendrik Kroenbrink
Inés Sanchis Carretero
Nausica Berni Martín
Clara Núria Joan Marí
Joaquín Peláez Aldana
Marta Escoz i Balaguer
Eva Panyella Callao

Segons violins

Beatriz Lizarte Martín
Borja Peirón Martín
Beatriz Gutiérrez Castañón
Cati Santos Fulgencio
Meritxell Tiana Alsina
Meritxell Nicolau Teixidó
Morelba Eduardo Muñoz

Violes

Albert Flores Freixanet
Cristina Romaní Quinto
Lluís Martínez Martínez
Albert Serra i Oller
Victor Mateo Nebot
Albert Madero Delgado

Violoncels

Julià Borràs i Querol
Andrea Peiron Martín
Sara Guri Casallachs
Marta Pons García
Albert Martín Flores
Mabel Sánchez Gutiérrez

Contrabaixos

Cristina Membrive Azor
Javier Castillo Martínez
Jordi Soler Parellada

Flautes

Mayte Santos Pérez
Paula Sirvent Raga
Núria Tauler López

Oboes

Enric Tudela Pallerola
Núria Moreno Tella
Berta Gasull Altisent

Clarinets

Toni Rocosa Girbau
Juan Pardo Fernández
Josep Mira i Olcina

Fagots

Rosa Maria Cases
Ruben Muñoz Canto

Trompes

Sebastià Rio Serracarabasa
Marina Romo Vivancos
Catalina Maria Terrasa Garau
Pau Riedweg Canturri

Trompetes

Josep Juan i Pomes
Marc Solanelles Campà

Trombons

Enric Mestre Gras
David Calvet Amaro
Igor Kossenkov

Tuba

Antonio José Martí Placer

Percussió

Íñigo Dúcar Marco
Álvaro Ayuso Calvo
Manel Ferrer Martínez
Adrià Morrón Pujol

Arpa

Teresa Espuny Pujol

#7

La "Petita Rússia" de Txaikovski

Simfònica Sant Cugat

Salvador Brotons director convidat
Patrícia de No flauta

Repertori

Elisenda Fàbregas (1955)
Accents catalans

Cécile Chaminade (1857-1944)
Concertino per a flauta i orquestra, Op. 107

Intermedi

Piotr Iliitx Txaikovski (1840-1893)
Simfonia núm. 2 "La petita Rússia"
Andante sostenuto
Andantino marziale, quasi moderato
Scherzo. Allegro molto vivace
Finale. Moderato assai

Les compositores alcen la veu per fer sentir la seva música en aquest concert protagonitzat per **Patrícia de No**, una flautista santcugatena de prestigi internacional. La primera obra és de la terrassenca **Elisenda Fàbregas**, i la segona una obra brillant i lírica de la compositora parisena **Cécile Chaminade**. **Txaikovski** va compondre la *Simfonia núm. 2* sense cap ànim d'apropar el seu llenguatge a l'anomenat "nacionalisme rus", però li va sortir una obra tan radicalment russa que Rimsky-Korsakov, Moussorgsky i la resta de compositors "nacionalistes" el van adoptar com a fill predilecte gràcies a aquesta obra fresca, lluminosa i plena de vitalitat inspirada en la música popular de Rússia.

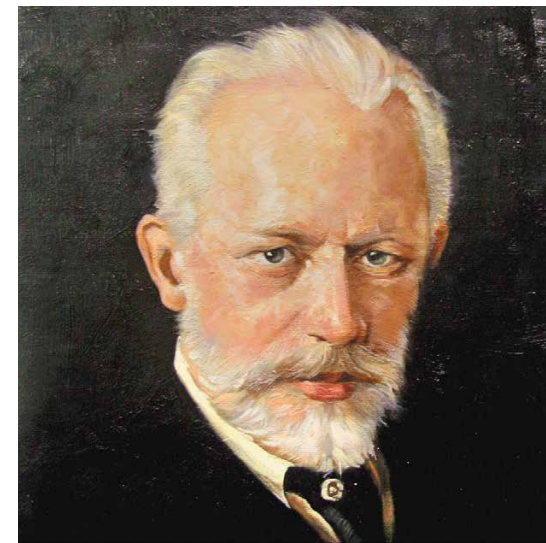
Elisenda Fàbregas va néixer a Terrassa el 1955 i amb poc més de 20 anys va anar a ampliar estudis de piano i composició als Estats Units on es va instal·lar. Allà va estrenar les seves primeres obres i, des d'aleshores, n'ha estrenat una quarantena arreu del món. Ha estat professora en diferents universitats americanes i coreanes, ha viscut més de 10 anys a Seül i des de fa uns mesos torna a viure a Catalunya. *Accents catalans* és un encàrrec de l'orquestra coreana Bucheon Philharmonic i es va estrenar a Seül a l'abril de 2016. Segons explica la mateixa autora: "És un homenatge a la meua terra natal, coneguda per la seva gran gastronomia, les personalitats artístiques i una cultura ferotgement independent. A l'obra hi represento simbòlicament algun dels trets (accents) catalans com l'alegria (representada amb la sardana), la innocència màgica (en la puresa de

les cançons infantils), l'enyorança i tristor (molt present en les nostres cançons populars) o els ràpids canvis d'humor tan presents en la nostra música tradicional".

Cécile Chaminade va néixer a París el 1857 i va morir a Montecarlo a 87 anys. Va ser una nena prodigi de la música, però el seu pare sempre es va negar que estudiés al conservatori i que oferís concerts públics. A 20 anys, aprofitant que el seu pare era fora de la ciutat de viatge, va fer un concert i l'èxit va ser tan notable que, a partir d'aquell moment, va començar a oferir recitals de forma continuada sempre interpretant obres pròpies. Es va casar amb un editor de música de Marsella que va morir set anys després: Chaminade no va voler tornar a casar-se per evitar estar subjecta a l'autoritat masculina. La seva música va ser molt popular a finals de segle, però després va restar totalment oblidada per ser considerada "música de saló". La figura d'ella, però, sí que va ser vigent com a model de dona independent: als Estats Units es van fundar molts clubs femenins amb el seu nom i fins i tot una línia de cosmètica. La seva obra inclou més de 200 peces per a piano i prop de 140 cançons. L'any 1902, en el moment àlgid de la seva popularitat, el director del Conservatori de París li va encarregar la composició d'una peça per a flauta per a ser interpretada de forma obligada al concurs d'intèrprets de la institució. L'obra resultant va ser aquest "concertino" que, amb el pas dels anys, resta com una de les poques obres de Cécile Chaminade que s'interpreten regularment.

Piotr Illitx Txaikovski va néixer a Votkinsk, una població de l'interior de Rússia, a més de 1.200 Km a l'est de Moscou. Va morir a Sant Petersburg a 53 anys quan ja era reconegut com un dels millors compositors del país. Sempre va mantenir la seva independència creativa i per això no es va alinear amb "El grup dels cinc", un grup de compositors capitanejat per Rimsky-Korsakov i Mussorgski que defensaven la música popular russa com a referent en les seves composicions. Així i tot, els membres de "els cinc" van elogiar Txaikovski per la seva *Simfonia núm. 2* perquè

tota ella respira esperit rus des del primer compàs. El desembre de 1872 en va oferir una primera audició (versió per a piano) a casa de Rimsky-Korsakov. En una carta al seu germà, Txaikovski li explica l'efecte d'aquella vetllada: "La gent estava tan entusiasmada que per poc em fan a miques". L'estrena definitiva es va celebrar a Moscou el 26 de gener de 1873, amb gran èxit, sota la direcció de Nikolai Rubinstein (que ja li havia estrenat la *Simfonia núm. 1* i que també li estrenaria la núm. 3 i la núm. 4). Sis anys després en va fer una revisió (en va retallar una bona part i va reinstrumentar alguns passatges) que s'estrenaria el 31 de gener de 1881. Aquesta segona versió és la que s'interpreta més habitualment. El primer moviment inclou molt material d'arrel popular tractat segons els dictats de Glinka (paràfrasi de temes més que no pas desenvolupament). Destaquem que la melodia de la trompa és una variant de la cançó ucraïnesa "Baixant pel Volga". Al segon moviment utilitza molt de material de la seva òpera *L'Ondina* (destruïda pel mateix Txaikovski). Es tracta d'una marxa (a l'òpera era una marxa nupcial) amb un cert aire de misteri, i amb unes variacions sobre una cançó russa. Cal destacar que en la revisió de la simfonia, d'aquest moviment no en va modificar ni una nota. El tercer moviment és un Scherzo típic, lleuger, a cops vertiginós i, sobretot, molt rítmic. El darrer moviment és potser el més original per l'agosarat de certs fragments amb escales cromàtiques i harmonies "impossibles" a l'estil de Mussorgski. Inclou diferents temes d'arrel popular i sovint ha estat comparat amb les escenes d'alegria popular de les òperes russes.

Salvador Brotons director

Nasqué a Barcelona en el si d'una família de músics. Estudià flauta amb el seu pare, i realitzà els estudis musicals al Conservatori de Música de Barcelona aconseguint els títols de flauta, composició i direcció d'orquestra. L'any 1985 aconseguí una beca Fulbright i es traslladà als Estats Units on assolí el doctorat en música a la "Florida State University".

Com a compositor ha escrit més de 145 obres majoritàriament orquestrals i de cambra i ha guanyat importants premis de composició, entre ells el "Premio Orquesta Nacional de España" (1977) per les seves Quatre Peces per a Cordes; el premi "Jove d'Or" (1980); el "Premi Ciutat de Barcelona" (l'any 1983 per la seva Primera Simfonia, l'any 1986 per l'obra Absències per a narrador i orquestra); "Southeastern Composers League Award" per la seva Sinfonietta da Camera (1986); "The Madison University Flute Choir Composition Award" (1987) per la seva Suite de Flautes i el "Premi Reina Sofia de Composició (1991) per la seva obra Virtus. També ha rebut nombrosos encàrrecs de composició.

Un bon nombre de les seves obres han estat editades i també enregistrades en diversos CDs tant a Europa com als EEUU amb segells com Naxos, EMI, Auvidis, Albany Records, Claves, Harmonia Mundi, RNE, Centaur Records....

Al nostre país ha estat director titular de l'Orquestra Simfònica de Balears "Ciutat de Palma" (1997-2001, 2009-2013) i de l'Orquestra Simfònica del Vallès (1997-2002), i la Banda Municipal de Barcelona (2008-2018). Des de l'any 1991 és el director titular de la Vancouver Symphony (Estat de Washington), al capdavant de la qual ha estat distingit amb el premi Arts Council atorgat pel Clark County i la Ciutat de Vancouver, i el Kiwanis Rose Award (2005).

Ha dirigit, com a director convidat, importants orquestres arreu del món en països com EEUU, Israel, França, Alemanya, Xina, Polònia, Corea del Sud, Mèxic, Uruguai, Colòmbia, Azerbaidjan... i les orquestres més prestigioses de l'Estat Espanyol.

Actualment compagina una intensa agenda com a director d'orquestra amb la composició d'un bon nombre d'encàrrecs d'obres de tot gènere. Des del 2001 és professor de composició i de direcció d'orquestra de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

Patrícia de No flauta

Convertida en una de les flautistes amb més trajectòria i projecció internacional de la seva generació i mimada per la crítica internacional, Patrícia de No passeja la seva música pels escenaris de mig món.

La seva versatilitat i personalitat expressiva l'han portat a països com Espanya, França, Itàlia, Alemanya, Dinamarca, Estats Units, Xina, Finlàndia, Costa Rica, Colòmbia, i la reclamen periòdicament en Festivals de Música (Colòmbia, Espanya, Costa Rica) i sales de concert. Convidada novament pel Festival Internacional de Música de Popayán (Colòmbia) així com en la 25a edició del Festival Internacional de Música de Costa Rica, ha interpretat els concerts per a flauta i orquestra d'Antonio Vivaldi. El 2012 és convidada pel mestre Liù Gia per realitzar una gira per la Xina amb l'Orquestra de Macau al llarg de deu ciutats.

Amb tres discos al mercat ha presentat un nou CD "Intimate" amb la pianista Cristina Casale (Solfarecordings, 2015). El seu segon CD "La flauta Romàntica" inclou el repertori romàntic per a flauta al costat de la pianista catalana Alba Ventura (Solfarecodings, 2011).

Des de llavors ha actuat com a solista davant d'orquestres com la "Silesian Chamber Orchestra", "Praghe Virtuosi Chamber Orchestra", "Orquestra Simfònica Eafit de Medellin", "Orquestra de l'Acadèmia del Gran Teatre del Liceu de Barcelona", "Orquestra Simfònica del Vallès", "Orquestra Nacional d'Andorra", "Orquestra Simfònica de Sant Cugat", entre tantes altres i properament ho farà amb la "Budapest Strings Chamber Orchestra".

Mestres com S. Camberling, B. de Billy, S. Weigle, el Sr. Plasson, J. Judd, Ch. Hogwood, J. López Cobos, P. Schneider, L. Foster, etc. també l'han dirigit en el "Teatre del Liceu de Barcelona", "Orquestra Cambra d'Espanya", "Orchestra del Teatre dell'Arena de Verona", etc.

El proper Concert #8

Divendres, 22 d'abril, 20 h

Concert de Sant Jordi

Homenatge a Gabriel Ferrater (1922-1972)

Simfònica Sant Cugat

Josep Ferré director

Sara Cubarsi violí

Xènia Gogu violí

Joan Berlanga rapsode

MÚSICA CATALANA

Manuel Oltra (1922-2015): L'Alimara

Juli Garreta (1875-1925): Juny

Benjamin Britten (1913-1976): Mont Juic "suite of catalan dances"

Andante maestoso

Allegro grazioso

Lament: Andante moderato

Allegro molto

NOVES TENDÈNCIES

Arvo Pärt (1935): Tabula Rasa per a dos violins i orquestra

Arthur Honegger (1892-1955): Gabriel Ferrater

Cançó idiota, Cambra de tardor i Posseit

MÚSICA LLEUGERA

Llorenç Torres Nin (1890-1964): Anys 20. Dona estimada (Estrena de l'arranjament per a orquestra de Salvador Brotons)

The Beatles simfònic: Anys 70. Here Comes The Sun

Gabriel Ferrater era un poeta poc convencional, creatiu i erudit. Va exercir una forta influència en la joventut de l'època i en els poetes posteriors. Aquest any 2022 és el cinquantè aniversari de la mort i el centenari del naixement, per això hem preparat aquest concert-homenatge amb la música més propera a la seva obra i la seva personalitat artística amb obres escrites entre 1922 i 1972. El concert està dividit en dues parts: la primera amb música catalana del segle XX i la segona amb noves tendències musicals que reflecteixen la personalitat literària de Ferrater. El programa inclou l'obra "Mont Juic" que Benjamin Britten va escriure sobre temes populars catalans. Un concert per gaudir amb la gran música simfònica del segle XX i per recordar un dels grans poetes catalans, Gabriel Ferrater.

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Patrocinadors principals

Patrocinador fundador:

GRIFOLS

Entitats col·laboradores

Socis Protectors Cooperatius:

TOT Sant Cugat

**Viu la
clàssica
SANT CUGAT**

solsona
matalasseria

Sacum

**Fundació Privada
MÚSICA SIMFÒNICA I DE CAMBRA**

SIMFONICA.CAT

T. 935 893 193 · music@simfonica.cat